

ТЕШЊАРСКЕ ГЛАСОТРОША

ГОДИНА XX

12. АВГУСТ 2006.

БРОЈ 36

Дизајн: Душан Арсенић

**ТЕШЊАРСКЕ
20.
Вечери**

БУДНТЕ ДОСТУПНИ!

Двадесете, сасвим љубиралине Тешњарске вечери, под сјајем звезде, патфона, лимунације и рефлектора, скупиће засигурно басцено саборно Ваљево, а подепнати тишњени и стабоје традиционално неусагласивих Ваљеваца.

У близи анимети могло се чути и следеће:

- Ма накад Тешњар, одавде све иде у БИД зону.
- Све се овде ради само ради беспоснице.
- Све је то бело и красно, али ја немам времена.

Чан и обанва нехотична похвата сред овопетње осени добре воље делује освежавајуће. Јер, над се збере, шта је више света за ове две деценије сабрало од Тешњарских Нена опет тако буде!

Самит тине, од почетка па до краја будите – доступни!
Нако је 2008 шеста. Ваљево је ово!

Бранко Пуринћ

Интервју: др Јован Томић, градоначелник Ваљево

БОЉЕ ВРЕМЕ ЗА ВАЉЕВО

Да ли ће одборници "присилити" да долазе на седнице Скупштинне или ће Гордијево чвор биће пресечен увођењем принудне ујраве, како уверити могуће инвеститоре да је Ваљево поодликајна средина за улагања и отпварање неопходних радних места, како превазићи негде у дубинама јавног мњења, резинацију да, шрудно се не шрудно, успеха неће биће? Ово су кључна питања којима се ових дана бави председник општинне др Јован Томић. Председник Општинне је љубазно присилао да за Тешњарској гласношћу разговара о Тешњарским вечерима и Ваљево.

Фото Д. Крушић

Господине председниче, да ли пратите збивања на Тешњарским вечерима?

- Да будем искрен ранијих година сам местимично пратио програме. Прошле године сам био чешиће и као домаћин колеги из Чачка, а сада нам долазе пријатељи из Сомбора, па ћу се и са њима наћи као добар домаћин. Али, радује ме да будем са хиљадама сутрађана, у лепом амбијенту и добром расположењу.

Ово су нам јубиларне Тешњарске вечери и ја сам замолио моје сараднике да се потруде, да програми имају висок ниво, да то не буде јефтина вапаријада. Видим у програму осим гостовања Сомбораца, а поред уметника долазе и њихови привредници и председник Општинне др **Славковић**, једно вече је резервисано за нашу оперску певачицу **Драгану дел Мопако**, па ће доћи рок састав из Пуле "Атомско склопиште"... Имаће то ниво, сигурно.

Да ли ћете за време Тешњарских вечери позвати неког у госте? Приватно или службено, свеједно.

- Верујте, ово што службено морам бити домаћин сасвим је довољно. Морате снаком госту пружити време и пажњу; времена је мало, а обавеза пуно. Но, у сваком случају бићу домаћин гостима из Пфафенхофена, доћи ће наши пословни пријатељи из Словачке...

Можда за време Фестивала буде озваничена и изградња станова УН Хабитата, па ето нам и надлежних званичника... Сви који дођу, добро су дошли.

За време Тешњарских вечери може се видети да наш свет лепо изгледа, људи су лепо обучени. Значи ли то да нисмо баш толико пропали, како влада распротрањено мишљење?

- Добро је што је тако. То говори да Ваљевци дају значај свом Фестивалу. Хвала богу да можемо лепо да се обучемо, да нисмо изанђали и неуредни. Наши људи поштују свечане прилике и одувек је тако било. А народ нам јесте леп; чујем ја то и у разговорима, када неко дође са стране у наш град. То човек мора да прими са симпатијама, да му је драго, када тако нешто чује.

Како гледате на ближу перспективу Ваљево? Назираете ли боље дане?

- Искрено да вам кажем, дошло је до мало оптимизма. Сигуран сам да за Ваљево иду бољи дани. Видите, "Горње" завршава фабрику која ће почети да ради око 15. септембра, са близу 250 радника. Италијански "Вали" гради још једну фабрику за неколико стотина радника. Крајем августа почеће изградња још једне фабрике ловачке муниције за 80 до 100 радника. Пре неколико дана код нас је био др **Дејан Илић**, који живи у Немачкој где је прошле године проглашен за најбољег бизнисмена. Он ми је рекао да намерава да инвестира 20 милиона долара у фабрику микро-батерија за мобилне телефоне и неких делова за компјутере. Та инвестиција би била кру-пница од фабрике "Горња".

Уз помоћ донације из Чешке почећемо ускоро санацију Јаза, који је рутло града, преговарамо о пробијању тунела испод Брђана, што би регулисало саобраћај на Јадру, обнављамо радове на путу М-4. Ради се на путу за Дивчибаре до Богдановића брда, од Мионице и од Ваљево. Највероватније ћемо од војске купити касарну "Кадинача" и ту отворити спортски центар, да нашој омладини пружимо алтернативу и да их одвојимо колико је могуће од порока и мамурлука. Мислим да стварно има разлога за оптимизам.

Да ли сте задовољни како град изгледа?

- Нисам сасвим задовољан. Ту и тамо развучи се по улицама нагомилано смеће. Отвори се нека рупа на коловозу, па треба чекати данима да се закрши. Мора се, руку на срце, Видрак појачати. Али у односу на друге градове нисмо лоши. Каже ми недавно један наш гост: "Лепо ти, Јоцо, изгледа Ваљево." Питам га да ли се шали или је искрен, он каже да говори озбиљно. Пре неколико година путовао од Тополе за Деспотовац, поред Раче Крагујевачке. Пре и после Раче свуд околу кесе, шут, отпад, а на подручју Раче - све чисто: ни најлона, ни ђубрета, ни крша. Питао сам се да ли је то могуће док нисам упознао тадашњег рачанског председника **Слађана Радоновића** и од срца му честитао. Рекао ми је да није било лако убедити грађане да их се то непосредно тиче, да је то њихово.

Морамо и ми сами бити свесни да чистоћа града зависи од свих нас. Уколико се будемо крајње немарно односили, нема тог Видрака који ће Ваљево учинити чистим и лепим.

Интервју

По Вашим сазнањима, како грађане примају у општинским службама, у Дому здравља, у болници?

- Грађани имају своје достојанство које треба поштовати и чувати. Ко мисли да са своје стране шалтера или прата представља божанство, а они који му долазе треба да оставе снагу наду, може изгубити и посао. Не можемо трпети безобразлук. Чуо сам да је у болници мање гужви, проверио сам и тачно је.

Чувам код себе једно писмо са пуно похвала нашој правници **Драгици Стојковић**. Човек био културно примљен и брзо је завршио неопходан посао, па га није мрзело да седне и напише мени писмо. Хвала му, а хвала и Драгици Стојковић која показује да реда има и да овде не влада хајдучија. Писао ми је и један грађанин из Босне (муслиман) који је хвалио нашу Матичну службу.

Нећу да тврдим како је све у најбољем реду, али, желим да поменем оне који су својим односом према грађанима заслужили похвале.

Да ли бисте се поново кандидовали за председника општине? Каква су вам досадашња искуства?

- Питате ме оно што би многи у Ваљеу данас желели да знају. Ни ја сам у овом моменту немам спремљен одговор. Знам сигурно да није велика срећа бити на овом месту. Ја се ни прошли пут нисам кандидовао из жеље да поставим богат или славни или да стекнем неку велику моћ. Имао сам времена, још снаге и памети да користим своје способности, странка ме је уверила да могу да обављам овај одговорни посао, а грађани су то потврдили на изборима.

За поновну одлуку да се евентуално кандидујем

Домин Траг - лева страна

пресудно ће утицати резултат мог посла. Уколико, када најпре сам, а после и у кругу сарадника и странке, проценим да је нешто солидно урађено, и да чиста образа могу пред грађане, онда се може десити и да се кандидујем.

С друге стране, пуно времена узима посао на овом месту. Унуци одрастају, ја то констатујем, али сам пропустио да уживам у томе.

М. Стојковић

УСПЕСИ ВАЉЕВАЦА

...Гроздана Шитковић је по други пут заредом у тиму са **Гораном Војводићем** освојила прву награду Салона архитектуре. Овог пута за пројекат стамбене зграде у Београду.

...Архитекта **Милан Максимовић** одбранио магистарски рад.

...**Мишко Обрадовић** је са **Иваном Обрадовићем**, absolventом на Архитектонском факултету у Београду, освојио прво место на конкурс за идејно решење станова за социјално становање у Панчеву, а пре тога треће место на истом таквом конкурс за Ваљево.

...**Миодраг Максимовић** и **Светлана Молеровић** са тимом КЕЈ-а добили високе стручне оцене за пројектовање и реализацију фабрике-хладњаче "Подгорина Фрухта" у Осечини.

...**Иван Настив** са двоје београдских алпиниста средином априла освојио је врх Мон Блана попевши се на 4.807 метара.

...**Милијан Јелић**, после четири године труда, са три хектара свог винограда и подрума у Бујачићу добио је више врста квалитетног белог и црног вина...

ОБНОВА ТЕШЊАРА

...у обновљеној "Кљештавици" власници уређују локале у приземљу и станове на спрату до којих се стиже правим басамцима... За реконструкцију урушеног конака Јовице Милутиновића потребно је преко 28 милиона динара... Почела реконструкција спрата бондручаре породице **Ђорђевић** у чијем приземљу је "Бахус"... За јесен најављено преуређење "криве куће", симбола Тешњара у Бирчаниној 59... Град ништа не чини да се уклоне остаци кулиса за потребе снимања филмова код Косте сарача, као и да тешњарска улица не буде паркиралиште пуна 24 часа... Фото-кино клубу дато поткровље Галерије "34".

gorenje - ГЕНЕРАЛНИ СПОНЗОР ВЕЧЕРИ

СОМБОР - ДИЧНИ РАВАНГРАД

Сомбор - стара равничарска варош знана из многих песама које певају о овдашњим фијакерима, салашима, боћшима, ружама, ареским бузарима или чувеним лумперајкама - љубоморно негује своје културно-историјско наслеђе по коме је надалеко познат. Раванград, како га је назвао овдашњи чувени песник, приповедач и ненадмашни усмени козер **Вељко Петровић**, дајући му име које су Сомборци прихватили као псеудоним своје вароши, славан је по многим својим песницима, књижевницима, сликарима, композиторима и просветитељима, али и по старим и угледним школама и културним институцијама које су настајале још у 18. и 19. веку, као и по очуваној архитектури због које спада у најлепше градове.

Настао на месту омањег трговништа названог архангелским именом Светог Михаила, забележеног први пут у Бодрошкој жупанији Угарског краљевства крајем 16. века (по овдашњој властелинској породици Цобор ускоро прозваног Цоборсентмихал), Сомбор је први пут данашњим именом записан 1543.

године, две године након што су град освојиле турске трупе. Убрзо, након турског освојења, Сомбор је постао седиште нахије која је половином 16. века бројала преко 40 насеља, а крајем истог века преко 90 насеља. У граду су тада живеле српске и турске породице, а од почетка 17. века овде се насељавају и прве буњевачке породице из Клишког санџака (северна Далмација, Лика и југозападна Босна). Монаси крушевског манастира на реци Лиму (данас манастир Добрун) и фрушкогорског крушедолског манастира, записали су, обилазећи Сомбор у више наврата крајем 16. и почетком 17. века, имена више од стотину овдашњих приложника Срба, међу којима су били забележени један монах и један свештеник. Половином 17. века сегедински православни митрополит носио је титулу владика бачки и сомборски, а сомборски Срби су у граду, још у турско време, имали малу Светођурђевску цркву. Турски путописац Евлија Челеби обишао је 1665. г. Сомбор описујући га као шехер варош у којој је било више стотина дућана и две хиљаде кућа (што је, бесумње, било вишеструко претеривање у односу на стварно стање). Турци су Сомбор напустили 12. септембра 1687. године, а убрзо потом се у град и околину населио нов талас буњевачких породица као и знатан број српских породица у Великој сеоби 1690. године. Одмах по досељењу Срби и Буњевци су у Сомбору основали Српског народа милицију која се срчано борила на аустријској страни у познатим биткама са Турцима код Сланкамена (1691) и Сенте (1697). Захваљујући овим граничарским одредима Сомбор је

1702. г. добио статус војничког шанца, а 1717. г. и војничког места. Када је крајем 1745. г. аустријска царица Марија Терезија одузела Сомбору овај статус, Сомборци су покренули троипогодишњу борбу за добијање статуса слободног и краљевског града са свим привилегијама политичке, судске и привредне самосталности који су из њега произишле. То им је и успело, па је град 17. фебруара 1749. г. добио овај повлашћени статус који у то време није имао ни један град са изразито већинским српским становништвом у аустријској царевини (Срба је тада у Сомбору било преко 80%, док је око 20% било Буњевца). Убрзо су Сомборци почели убирати плодове овог свог, скупо, али не и залудно плаћеног подухвата (за овај статус Сомборци су морали да плате 150.000 рајнских форинти). У граду су осниване прве градске институције и започет је његов брз урбани и архитектонски развој. Већ 1778. г. у Сомбору је овдашњи просветитељ и писац **Аврам Мразовић** основао школу Норму са првим течајем за образовањем учитеља код Срба. Школа ради пуних 228 година, па је од Норме настала чувена сомборска Препарандија, а њен континуитет данас баштини сомборски Педагошки факултет. Сомборци су током друге половине 18. и почетком 19. века овде написали и објавили неке од првих српских научних књига (најстарија српска аритметика, правопис, граматика, логика, реторика, приручници о пчеларству, земљоделству, популарној медицини, уџбеници земљописа, трговине...). Сомбор је 1786. г. постао управно седиште Бачко-бодрошке жупаније која је обухватала

Жупанија

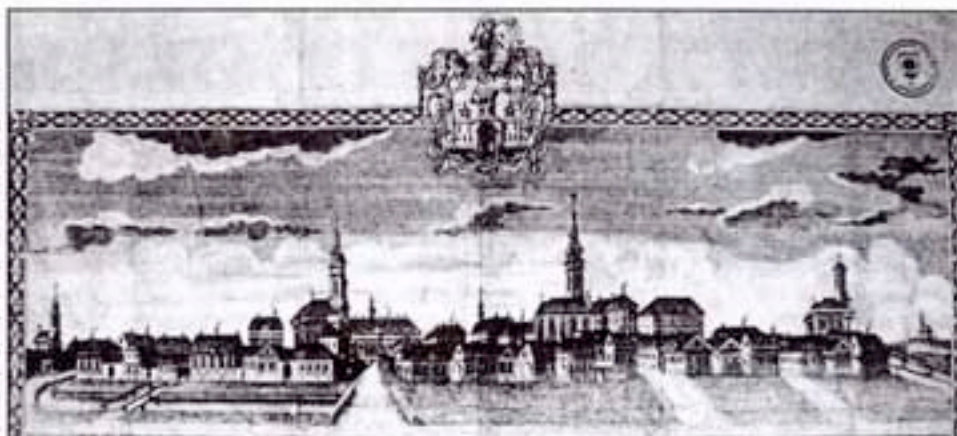
сав простор данашње Бачке, а још половином 19. века имао је већи број становника него тадашњи Нови Сад, Осиек, Београд или Загреб. Уз Сремске Карловце био је најзначајније седиште културе и просвете пречанских Срба. У сомборској Препарандији су се школовали, између осталих, књижевници **Јован Дучић** и **Исидора Секулић**, као и композитор **Јосиф Маринковић**. Овде је последњих 15 година свог пунолетног живота проживео један од највећих српских песника **Лазо Костић** (који је у Сомбору написао познату књигу "О Змају", а ослушкујући по својим синовима кораке умрле драге Ленке Дуњерске, и најлепшу песму српске љубавне поезије, очаравајућу *Santa Maria della Salute*). У Сомбору су рођени књижевник **Вељко Петровић** и сликар **Милан Коњовић** (чија је галерија данас у Сомбору једна од најпосећенијих градских културних установа), а од овдашњих Коњовића потекао је и чувени композитор **Петар Коњовић** који се и сам често враћао у Сомбор. Сомборци су, својим младалаштвом или делом свог живота и рада, и познати савремени српски

Град у гостима

писци и добитници престижне НИН-ове награде за најбољи роман, **Мирослав Јосиф Вишић** и **Миро Вуксановић**. Од половине 19. века у граду су осниване бројне културне и просветне институције (Српска читаоница 1845, Градска библиотека 1859, Гимназија 1872, Позориште 1882, Градски музеј 1883. г.). Сомборски Срби дали су свом роду и два српска патријарха - **Самуила Маширевића** и **Георгија Бранковића**, као и владике - **Гедеопа Петровића**, оснивача новосадске гимназије и **Платона Атанацковића**, чувеног спсатеља и народног добротвора.

Архитектура старог језгра Сомбора, са зградама из периода барока, неокласицизма, бидермајера, неоромантизма и сецесије, данас је очувана и препознатљива вредност града с којом се Сомборци посебно диче, управо као и са знаменитим сомборским зеленилом (преко 20.000 стабала у дрвореду укупно дужем од 120 км и са 30 кубних метара зеленила по глави становника, што је после Вашингтона, највише на свету). Град који је некад имао више од 70 фијакера, данас их је сачувао неколицину, од којих један (општински) ради свакодневно, а остали, углавном, о свечаним приликама.

Данас је Сомбор град са 52.000 становника. Општина Сомбор, којој сем града припада 15 села и 14 салашких насеља, има близу 100.000 становника, а по површини је друга по величини у Војводини. Налази се на тремећи Србије, Хрватске и Мађарске (Европске уније), а њеним западним делом тече Дунав. Најбољи део савременог сомборског културног тренутка представља се на 20. тешињарским вечерима у Ваљевоу: Народно позориште, једно од најбољих у Србији, са представом "Стаклена мена-

Вегуија Сомбора из 1818.

жерија", светски успешан Мешовити омладински хор *Iuventus cantat*, симпатични дечји хор "Војислав Илић", разиграни КУД "Раванград", Градски музеј са изложбом изворних српских икона на стаклу - уметничкој појави 18. и 19. столећа везаној за Сомбор и најужу околину, песници **Зоран Мандић** и **Саша Радојчић**, као и познати сликар **Драган Стојков**, са изложбом свог опуса "Вера Павладољска" која је и уметнички део истоимене заједничке монографије овог сликара и песника **Матије Бећковића** (ту су и слике сачињене за поему "Када дођеш у било који град"). Сомборски специјалитети (рибљи паприкаш "ал'онако здрававо љут" - чије је кување искључиво мушко право и уметје уздигнуто до нивоа локалног култа, као и сомборски сир или кулен) и туристичка понуда (лепоте града и очувана природа Горњег Подунавља) такође су део представљања Сомбора у Ваљевоу.

Сомбор, наравно, у свом средишту има Ваљевску улицу, као и улице славних Ваљеваца - проте **Матије Ненадовића**, **Десанке Максимовић**, владике **Николаја** и **Венац** војводе **Живојина Мишића**. Мало ли је за почетак блиског пријатељства?

Милан Свјетановић

ДОЛАЗАК ДЕЛЕГАЦИЈЕ ПФАФЕНХОФЕНА

From: Bernd Duschner [bernd@freundschaft-mit-Valjevo.de]
Sent: 20. Jul. 2006. 06:59
To: predsednik@valjevo.org.yu
Subject: WG: Besuch Delegation aus Pfaffenhofen in Valjevo

Sehr geehrter Herr Bürgermeister Hans Frechter und die Fraktionsvorsitzenden in unserem Stadtrat Theo Abenstein (CSU), Klaus Herber (SPD), Monika Schrat (Grüne) und Helmut Inderwies (Unabhängige) am 10. August gegen 12.25 auf dem Flughafen Belgrad ein treffen und nach Valjevo Weiterreisen. Rückflug ist gebucht für den 13. August, Abflug Flughafen Belgrad 16 Uhr 55.

Ziel des Besuches ist es, sich vor Ort einen Überblick über das Ergebnis der Zusammenarbeit im Rahmen des Exchange - Programms zu machen. Der Besuch sollte aber auch dazu dienen, die Beziehungen zwischen unseren beiden Städten zu vertiefen.

Herzlich, Bernd Duschner.

E - mail Бернда Душнера са најавом доласка делегације Пфафенхофена на Вечери од 10. до 13. августа.

INOS BALKAN

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Гордана Јоксовић, председник
Зорица Миллиновић
директор Матичне библиотеке **ЉУБОМИР НЕНАДОВИЋ**,
Владимир Кривошејев
директор Народног музеја Ваљево
Станко Терзић
директор Дома културе Ваљево
Војислав Рајчевић
директор Омладинског центра Ваљево

Уредник програма **Бранко Лукић**
Уметнички директор **Милена Јовановић**
Извршни директор **Војислав Кецојевић**

ПОКРОВИТЕЉ
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ВАЉЕВО

E - пошта:
dkvaljevo@ptt.yu

ТЕШИЊАРСКИ
ПЛАСОНИЦА

НОВИ ЖИВОТ СИМКИНЕ КУЋЕ

Помињу је и данас, са адресом Бирчанинова 33, као кућу Симке бабице. У њој је Симка Срећковић са сестром Десом живела до краја живота. Старали су и она и кућа. Када су почели радови да се спаси од рушења, захваљујући фонду за санирање последица земљотреса, полако јој се враћала лепота. Зна се да је грађена између 1861. и 1874. године. Такође, стоји у елаборату о стављању под заштиту, да припада типу сецесионистичких грађевина и да "декоративне фасаде са низом релефних украса овој згради дају посебну вредност, а представља један од најлепших примера грађанске архитектуре у Србији настале средином 19. века". Мајстори отишли, кућа добила боју зреле кајсије, осванули нови прозори са којих овог лета маме беле чипкасте завесе. Пет година су последњи власници (од 85. године), данас пензионери Драгиша и Олга Мандић, чекали дозволе да сами крену у обнову. Са њима живи кћи Лида Мандић, лекар.

Улазимо поред пластикаринице "Код Мефија" кроз дуг узан ходник са великим нишама из главне тешњарске улице у задњи део зграде. Пространо, са неколико соба и двораном из које се излази у дворниште са једне, а са друге стране, степеницама на спрат. На плафонима сачуван сликарски молерај који се показао када су скидане наслагне креча. Жанр сцене ко зна из којег времена. Чудан распоред просторија, чак загонетан, тешко спојив са временом када је кућа грађена. На спрату, све се купа у светлу са чини се стотину прозора од малих окана (кућа има 21 прозор). Велики салон пун старог вредног намештаја. Док разговарамо са домаћицом Огом, активно учествује размажени "доц" Кики и кроз полудремеж жуто-бели мачак Мига:

-Наменишај смо куйили од Раге Алеваци. Од ораховине је. Наши

сйари наменишај сличан овом смо морали йродати кара смо се давно селили у сйан од 50 квадратиа у Сивџелићевој улици. Морали смо сйари наменишај да йродамо, јер није могао да сйане у сйан. И овај је део исйорије, али ово није комйлеиан салон у којем се йравино йлан за Колубарску бићку. Тај део је сада у Музеју. За овим великим сйолом су се сигурно служили Мишићеве офшери када су йланирали бићку.

Како сте се навикли на оно пространство, на високе плафоне?

Олга Мандић после две деценије у свом дому

-Осећам се савршено у овој кући. Овде је дивоша, милина. Оволики йросйор. Сачували смо и камин иако имамо йарно йрејање, много је лево кад се зими заложу. А била је сйрахоиша. Кроз све йросйорије гледали смо небо. На йоду су биле рује као да је бомба йала. По свему се види да је сйара грађевина. Имаише неке зидове дебели и 90 санййимейара. И шйла није наша сйанцарна. Има димензије сйаре римске шйле, шире а йшање од наше. Сачувала сам чак и делове улазних вратица са бравом, која смо морали замении, јер је дрво било исйоруило. Сачувала сам све руком рађене клинине, оне са чешири сйане. Као йрави исйоричари. Жао ми је шйло на овим йлафонима исйод крова нисмо мошли да очувано исликане деишаље а и живсани украси су йроћали. Све смо од

йочейка докуменйовали фойографиама, како је изгледало, како се радило, и како сада изгледа. Цео албум. Исйорија.

Све битке, чујемо, нису добијене?

-Увели смо воду, канализацију, кишину канализацију за овај део Тешњара, йа сада нема изливања из шахйова. Као да су чекали да се ми доселимо. А водимо сйор за наше дворниште које смо куйили, а које се "одједном" води на коминиши која йорди да је њен и јавни йућ. Нека је йрешика найрављена у кайисйору.

Да ли сте пре куповине знали Симку бабицу?

-Како да не. Познавала сам њу, њену сесйору и њеной брайца Милана Јанковића, јер сам као сйудени радила у Горњој Каменици. Додлазила сам код њих кући, код йеиша Бранке и чика Милана. Волела сам их, јер су били дивни људи. Кад су йоисисоване куће у Тешњару да се сйаве йод зашйишйу, йрви йућ сам чула досйа о овој кући. Кад смо је куйили,

Симка се бојала да ћемо је избашйи, али смо јој рекла: "Живише овде слободно и комойно, како сйе ви научили!" Осйала је до краја живоша, йосле и њена сесйора Деса. Сачували смо йшаблу са фирмом "Симка бабица". Склонили смо је на йшаван.

Који је део дана најлепши на вашој тешњарској адреси?

-Рано јућро. Сунце већ бије у ове йрозоре на соби са улице. То је йшако дивно, јер је йшада још йишшина. А, за завесе сйе ме йишйали. То су моје сйаре, као да су чекале да се најзад доселимо овде.

Љ. Љиљак

Stjepanović
POPUČKE

О ВАЉЕВУ ГРАДУ

"Леп је град, Тешњар је супер, најлепши у њему. Такође и Десакини трг. Не свиђа ми се то што је привреда Ваљево лоша да би оживела град. И овако Ваљево је лепше од многих. Ваљевци су дивни, ведри и гостољубиви" - **Данијела Јовановић** студенткиња дефектологије из Смедерева (по мајци Ваљевка).

"Град нам је леп, има све, само што има много и ових паса луталица и... мало је прљав" - **Драгослав Стајић**, пензионер.

"Ваљево има доста зеленила, старих здања, лепо уређених простора и паркова. Изгледа доста свеже, простране пешачке зоне, тако да човек може да мирно прошаeta, да се опусти. Имате и пуно споменика, тако да је историја врло присутна у центру града без са-

обраћаја. Ту је успорен ритам живота, уствари - прави живот. Пошто ја радим у Смедеревском водоводу - свиђа ми се ваш Водовод на Пешни за који сам мислио да је хотел. Прелеп је Градац. Опет ћемо отићи до ресторана где има пастрмке. Не знам како се зове (Иловачића воденица). Могао бих да живим у Ваљеву. Шта ми се не свиђа? Па нисам дошао да бих то гледао" - **Томислав Милковић**, инжењер из Смедерева.

"Ваљевска средина нуди обиље места за излете, људи су комуникативни, срдачни, али је за младе проблем то што је привреда на нули, ако не и мало нижа. То је највећи проблем иначе сам град је изванредан, осећате се као да сте у својој кући а не на улици" - **Драгослав Стајић**, професор физичког васпитања у Економској школи.

"У Ваљево би требало доћи и живети да би сте видели пуно лепог света, безбрижног упркос проблемима око нас. Штета што се у град не улаже више да се поправи и уреди, да економски оживи и ојача. Тако би много више људи из других средина пожелело да у њега дође и у њему живи" - **Зоран Пауновић**, адвокат.

Приредила Милица Чулић

...ВЕСТИ...ВЕСТИ...

...Изградња топлане одлаже се за пролеће наредне године.

...У насељу "Сретен Дудић" и Новом насељу почела изградња првих 35 станова по програму УН Хабитат за избеглице и социјално угрожене, који са 2.5 милиона евра финансира Влада Италије.

...Чеси настављају да донаирају капиталне пројекте Ваљево у наредне три године: систем Ровни, уређење јаза и топловод "Колубаре два" преко 1.2 милиона евра.

...У Карађорђевој 117 "Гејт" завршио изградњу последњих неколико деценија највећег блока са 70-так станова и 30 локала по замисли Љубице Дражић и Јасмине Поповић.

...У септембру почиње уређење дечјег игралишта на Пешни, подухват града и ИРД-а.

...Крајем јула враћен сјај породичној кући Јанковића са карикатидама у нишама, на углу Папичевој и Улице војводе Мишића.

...Ваљево у јулу добило први панорамски лифт за два дозидана спрата на "дименки".

...Након шест деценија поново актуелизовано пробијање тунела "Брђани" у дужини од 620 метара; могућност да се транзитни саобраћај измести са Видрака и Пешине.

...**Бојана Вишић** и **Иван Настић** студенти физике и **Огњен Јовић** апсолвент архитектуре, троје Ваљеваца међу двеста најбољих студената Србије путује Европом.

...На новом храму на Ушћу огласило се уочи лета шест звона са два звоника. Почело покривање бакром све три куполе а крстови ће бити подигнути до средине септембра.

...Више од 90 сеоских домаћинстава понуђено за откуп по 5.000 евра у акцији УН за трајни дом пет избегличких породица.

Пролетна класишта и свет

Зиданье фабрике "Горње"

Нова звона и покривање куполе

После катастрофе у кућу

ГРАСНОШЊИ

ФОТО

Кретање Писарева окупације

Кључени полициских станица

Пуника рабе "кречто"

Цела Србија а и шаре

Ген депоте - Јована Шаркић

Пољски добитак Есперкију

БЕЛЛА

Страх од истрајег грона

ВРЕМЈЕ ПЛОВ

Фотографије : Драган Крунић

Верски туризам - пут ка Лелићу

Доловачки, акт и Љуба

Смиг - чекајући тоцлану и гасовод

Врело лето - пливачки тандем на Градцу

Темељи за Дом истрижипачи

ОДИСЕЈА БИБЛИОТЕКЕ

Овде бивао је стар савремено библиотека

Тражи "Крушик" да му се у власништво врати приземље (пословни простор) стамбене зграде у којој је Дечје одељење Градске библиотеке. У тој згради уређен је први пут у историји ваљевског библиотекарства какав-таква адекватан простор (и тада привремен) за најважнију јавну институцију културе. "Крушик" нуди да се склопи уговор о закупу док библиотека не исели Дечје одељење.

Свако своју имовину штити а у тој работи оголила се поново ваљевска брука, како и бива сваке две-три године последњих деценија: град нема библиотеку. И то град који је био центар сваколикних револуција, буна, родни град умних глава и националних величина у пословима духа, али који није искорачио у Гутенбергову галаксију јединим чиним који је морао подузети, а то је - да изгради библиотеку!

Где све није бивала она понижена цивилизацијска тековина, од кафана, подрумских просторија, у Дому занатлија у Тешњару, на разноврсним адресама у

напуштеним и запуштеним локалитетима. Након труда да се уреди за њу простор у Крушиковој стамбеној згради, бивало је покушаја да се на том месту доградњама (пројекат Владе Симовића) добије тако потребан просторни и функционални услов за градску библиотеку. Живео се, на крилима среће, невероватан сан. И све је брзо пало у воду. "Срамота ме после било, јер су сви обежавали, да се подсећам на то", признаје Миленко Радовић.

И све се до данас сводило на криљење: изгубила се угаона зграда Дечје библиотеке са драгоценим дворштем где се рађало много тога на чему данас библиотека гради имци. Колико је само пара уложено да се зграда у којој је некада био СИЗ преуреди за њене нарастајуће потребе? И ваљда нема тог трошка који ће увозорити оне који дају паре да су залудна давања, да ће тако давати у недоглед, јер данас библиотеке свугде у свету гради визионарство и то из темела. Градови се са својим библиотечким здањима данас такмиче и поносе.

Последња озбиљна шанса била је иницијатива неколико генерација младих које су страшно живеле свој град у сазнању да му недостају библиотека и базен. Та свест била је и покушај успостављања континуитета са дивовским чиним изградње Гимназије на прашњавој ледини почетком 20 века, затим подизањем Дома културе у послератној немаштини. Да у трећи миленијум Ваљево мора ући бар подизањем темела градске библиотеке на новом градском тргу! И то поводом два века Устанка. И баш због тога.

У таласу очекивања, вероватно и нереалним надањима да ће Национални инвестициони фонд помоћи овакве подухвате ако их се градови сете, нема ни трага покушају да се бар пројекат наручи када се зна локација! Међу 56 понуђених "потреба" Ваљева - нема Градске библиотеке! А било је места и оправдања за такве пројекте као што је "Саветовалиште за младе и школа плеса". Невероватно!

Љ. Љубак

ЈУБИЛЕЈ ЗАШТИТАРА

Шта се урадило за двадесет година истрајног рада Завода за заштиту споменика културе у Ваљеву сведочи књига "Споменичко наслеђе Колубарског и Мачванског округа". Приредили су је поводом јубилеја стручњаци Завода - Драган Стаменић, Зорница Ђеранић, Милоје Николић, Радивоје Арсић, Тихомир Дражић и Милан Марковић. Књига, чији је уредник директорка Завода Весна Ђурић, на 170 страница доноси сажет приказ 151-ог непокретног културног добра под заштитом у 14 општина ваљевског, шабачког и лозничког краја. Највреднији део књиге је приказ истраживачких и конзерваторских радова које су током две деценије извели стручњаци Завода: од Ваљевске куће у Тршићу, Иловачића воденице на Градцу, Куле Ненадовића, Манастира Пустине, Муселимовог ковака, Бранковине, Ваљевске цркве, цркве брвнаре у Милићинци, Петичке цркве, црква у Јовани и Причевићу, здања Архива и Музеја, уређења Војничког гробља,

Спомен комплекса на Видраку и Партизанског спомен гробља на Крушику до - највише - обнове и реконструкције кућа у Тешњару и трговачкој Кнез Милошевој улици. Помњемо само део наслеђа у Ваљевској општини који је заштићен од пропадања. "Целовита слика о баштини овог региона израђује се тек овом књигом, тако да њена појава представља важну полазну тачку за даље деловање", каже рецензент, проф. др Мирослав Тимотијевић.

Клементићева 50-ишак и 2006

ХЕВИ - СФЕРА У ВАЉЕВУ

Има ли услова за живот "металаца"

Ваљевски хеви-метал бенд Амон Дин у жеку је снимања свог другог албума са десет песама, које "кумулирају" неколико година уназад и за месец-два, највероватније, огласиће се "громовито" - што се и очекује од музичара "стасалих" уз дет, спид, треш и дум-метал и при том, вештих да, применом етно-звуча, покрену силе одашњег поднебља, којима би могли да се похвале и пред врачевима далеких и још даљих племена.

Од свог оснивања 1993. године и прве "живе спирке" две године касније у Ужицу и стечене популарности на Радију "202" овај бенд је временом постао препознатљив метал-фановима у Београду, Новом Саду Шапцу, Лозници и да не набрајамо све градине у Србији који су се покренули да га прошле године и ове године бурно поздраве на ЕХП-у попунивши немали простор испред хеви-метал бине, кличући му већ од саме појаве музичара на стејпу.

Амон Дин - Бошко Ранковић (шпрехи с лево)

"Најприснија веза између бенда и публике, остварује се, чини се, на хеви-метал сцени." - каже бубњар Амон Дина **Бошко Ранковић**, уједно и апсолвент Богословског факултета. Наша музика се осмишљава и "дешава" управо у заједници са публиком, било да свирамо пред стотинак људи или хиљаду и више љубитеља овог звука. Публика нам узвраћа емоције и то садејство између "њих" и "нас" може да се означи као "саборност".

Бошко верује да "најискренији људи долазе из хевија, јер је то музика крика, бунта и одговора на лицемерје и лаж. "Није то испољавање само "буке и беса" већ и дубокоунутарњих турбулентних осећања појединца, довољно одважних да их искрено углабе у крик који пука већина принуђена да у себи стално суспреже. (Амон Дин ће завапити, зајецати, заурлаће уместо мене... ја се уздржавам... једва...)

Приче о исконском злу, сатанизму и наркоманији међу музичарима и поштоваоцима Бошко каже да нису истините јер "зло свугде помало обитава". Сигурно зна о чему говори јер није тек тако уписао завршну годину богословских студија.

Уобичајено је питање о вези, односно, неспојиво-

сти хеви-метал музике и теологије на које увек одговара да постоје предрасуде и према једном и према другом а да највећи повици долазе управо од оних који не познају ни тај музички правац а ни учење Цркве. "Међу мојим колегама су љубитељи рока, панка и других праваца а осуда таквих "спојева" последица је незнања суштине савремене музике и црквеног учења."

(Завста, није ли крик из дубине душе, ума и срца најжешћа молитва и молба Богу за спас?)

Бошко не жели да било кога убеђује у свој "микс" хеви-метал музике и теологије. Није му намера да било кога уверава у исправност свог избора или да некога онепокојава или увреди...

У садашњој постави Амон Дина су и гитариста **Небојша Шарчевић**, фронтмен **Душан Вучићевић** и бас-гитариста **Саша Стефановић**, уједно и поносни власник подрума у којем се бенд припремао пред почетак снимања другог албума. Први албум снимљен је пре седам година а друго издање је "доживео" првог јануара 2006. Значила би им било каква подршка јер су, за сада, једини ваљевски бенд за који се у Србији чуло и упорно подиже скеле одашњег урушене музичке сцене. Својевремено тражена помоћ, макар да не вежбају по подрумима, остала је јер "на правим местима нису прави људи". "надлежни немају слуха и не слушају хеви-метал", јер... Веровали или не, на тржишту данас најбоље пролазе хип-хоп, реп и хеви-метал музика али, шта вреди. Помирљив је Бошко за којег чак многи мисле да је флегман. А онда изађе на сцену, седне за бубњеве и за време концерта "изгуби" три до четири килограма.

"Бубањ је, можда, најтежи инструмент за свирање а да при том физичка спрема није пресудна. Раздвајање екстремитета, руку и ногу, који морају да следе менталну нит-ни-мало није лако. Чуо сам или прочитао да, кад бубњар осмисли и усвоји неки нови ритам, у мозгу бубњара се отвара неко ново поље, нови информациони центар..."

Говорећи о бенду и даљим плановима, каже: "Све што свирамо дубоко је проживљено, трудимо се да нашој музици дамо лични печат, отворено испољавамо своја осећања и све нас то духовно уједињује. Одуживемо се Ваљевцима жестоком концертном до краја ове године. Биће нас и у другим градовима у Србији и у земљама у окружењу. Очекују нас многобројне турнеје и згуснут распоред концерата и следеће године. Бићемо "подршка" иностраним металцима али и самостални."

Без светла (у Сашиним подруму), без земље (подршке града), без повољних ваздушних струјања и извора "живе" воде, може ли Ваљево да, напокон, изнедри Хеви-метал музички фестивал (само пола дана у години), уз већ "седим власима прошарани" ЦЕЗ-ФЕСТ!?

"Не, не може..." - каже ми Саша у кратком телефонском разговору у паузи снимања другог "носаца звука".

Б. Бурић

ТЕШНАРСКА
ГЛАСОНИЦА

Личности: Борислав Вујић, хроничар старој Ваљева

У ЖИВОТНОЈ ТРЦИ ЈА ВОДИМ

Какав би био "Гласоноша" био без "Тешњарске приче" Борислава Вујића? Па још за јубиларно 20. леђо. Али, после толико година преданој бележења хронике сјајној Ваљева и више хиљада објављених написа, јос'н Бора је малко јосусијао, рејко нија понуди за нијамају. Уверени да ћемо ја ускоро јоново дочекају и Радију са свежем уредно обележених шексјаова за рубрику "Из сјајној Ваљева" - рејисмо да за "Гласоношу" овој нија начинимо причу о њему самом. Где је, како је, нија ради?

На зеленој капији дворишта стодетне куће у Бирчаниновој 50, а не 106, какав јој је онедавно званичан број, дочекује ме насмејана госпођа Пауна: "Нисмо хтели да сквиемо стари број који је овде био скоро 70 година (од 1938). То вам дође као да вам неко мења име које носите читав један дуги живот." Знајући моје слабости одмах ми се хвали цветњаком дуж стазе: разнобојне ниске далије, мирисне ноћне фрајле, руже, кадифе, петуније које ничу и из каддрме, уз темељ куће и магазе. Пред улазом високи - што би рекла песникња Десанка - "човек или бор"; доле, крај кеја Колубаре, на месту посеченог стодетног ораха отела се и ородила његова самоникла младина.

Истрчавање буддога Балтазара опомиње нас да би о цвећу нас две могле потанко и којој другом приликом.

Јер, јос'н Бора нас велико очекује господетвено седећи за столом с мноштвом фасцикли, докумената, књига, фотографија... И одмах ниште: "Де, Пауна, донеси Андрићеве "Разговоре с Ваљевцима". Питам га најпре за здравље:

- Није добро. Не служе ме ноге, иначе, са расположењем нисам лоше. Пуно читам и пишем, али ми се ништа не објављује. Понешто дам Здравку за Ревнију "Колубара", највише о Циганској мали. Одувек сам о њој највише волео да приповедам, јер сам одувек са Циганима, имао сам их доста школских другова.

Један је био велики певач - **Шпија Марић**. Био је и неки Борбе. Он је чак 20 година имао две жене. После га је она лепша напустила, побегла. Трговао је старим стварима. Једном се са женом (оном што је побегла) враћао из Мионице са вашара. Нешто у сред Тешњара пуче на колима. Пошто коњ више није могао сам да вуче, Борбе иде напред и води коња, жена вуче колица а две Циганке ("Ангелина и Ружа" - присети се Пауна) отпозади гурају. То је било неописиво! Има тема, сачувај Боже, једно четири-пет стотина. То ће ми остати незавршено и необрађено, јер, не могу да стигнем. Видиш ову фасциклу на којој пише "Веља Милићевић са Дебелог брда, печуркар и сирај". А ово су "Сретања", с ким сам се све кроз живот сретао: професори **Тома Стојковић** и **Благојев** из Македоније, професор **Хајзел** из Будимпеште, **Милан Чолић**, учитељ вештина... Све то и још много тога чека на боље дане, ако их буде било.

Вели да много чита и то све, па и "шарену" штампу коју позајмљује и понекад не враћа, јер се у мноштву

књига и папира у њиховој кући лако зауби. Утом се из претраге по прелепој библиотечкој витрини враћа госпођа Пауна и вели да Андрићеве "Разговоре" не може да пронађе.

Како му се чини овај свет из собе уврх Тешњара од кад у њега ретко залази:

- Ништа ја не мислим о свету. Ја мислим о себи, али не као паћеник и мишљеник који се пита: А, јој, докле ћу да живим? У новембру ћу напунити 82 године. Нико од 14 мојих Вујића претходника није толико застарени деда, ни баба, ни њихових шесторо деце. Ни отац, ни мајка, ни брат. Ја водим у тој трци, а најгоре сам у животу прошао, изузимајући муке које су четворица Вујића имала током четири рата. Мој отац је био у Балканским и Првом светском рату а мобилисан је и 1941. у 57. години као мајор артиљеријског одељења Врховне команде."

Нема рецепт за дуг и здрав живот осим што је сигуран да не ваља пушити и пити. Подсећа да је у пензију отишао са 42 године, шест месеци и три дана радног стажа као шеф криминалистичке полиције, шеф инспекције, секретар Трговинске коморе и директор "Повргара", али да највише воли да пише о старом Ваљеву, јер, "све је то за мене везано".

Више се узда у документарну и архивску грађу него у ваљива и, каткад, самољубива људска сећања:

- Где је аутентична грађа верно пренесена - ту нисам погрешно. Код људи сам писао оно што говоре, али, бина да човек о себи говори све најбоље а ја га знам кад је некад био лош газда и лош домаћин, па нећу ни то да прећутим. Ипак, никоме нисам приписивао политички рад и уверења." Од када ретко излази, све чешиће га појединци неоправдано оптужују.

Али, он неће да им одговара нити да се икоме правда.

Пас Балтазар се већ дуго осећа запостављеним па почиње под столом да ме лиже по ногама. "Велика је маза" - кажу углас Пауна и Бора, али им очито причњава више дружбе и задовољства него бриге што, рецимо, каткад уваља оно дично цвеће с почетка приче.

Кад се већ хронично у пространој кући Вујића документа и књиге лако заубе, питам још јос'н Бору је ли размишљао о увођењу компјутера: "А, не могу ја са тим чудом. Имају га **Љубови** (син **Љубомир**) **Борко** и **Филип**. Ја сам се за компјутер прерано родио!"

Будући да ме, ипак, више држе тешњарским дететом него новинарком - госпођа Пауна ми на излазу тутка у торбу ноћне карамеле које ме неодољиво сећају на детинство и "кики", баш као и све остало у Бирчаниновој 50, где време није стало, али се његове епохе међусобно уважавају и подупиру трајања и сећања.

Љиљана Кевојевић

Полу века зајерно - Пауна и Бора Вујић

Фото Д. Милић

Личности: Младен Радојевић, млади математичар

ТРЕЋИ МАТЕМАТИЧАР СВЕТА

Бивши ученик Ваљевске гимназије, сада четврти разред београдске Математичке гимназије, Младен Радојевић, освојио је бронзану медаљу на Математичкој олимпијади, одржаној у Љубљани од 10. до 18. јула, у конкуренцији више од 500 талентованих математичара из 92 земље.

Како је било на Математичкој олимпијади?

-У нашем тиму било нас је четворо из Математичке гимназије, и по једно из Ниша и Краљева. Било је тешко ући у тим. На Савезном такмичењу из математике радили смо четири задатка која су у рангу са олимпијским. Била је велика конкуренција, а прошао је само један четвртак, четворо трећака и један ђак другог разреда.

Најуспешнији су такмичари из Азије: Кинези су убедљиво први из године у години, Руси су у стопу за њима, али недовољно да их већ једном победе, ове године трећепласирана била је екипа Кореје, неочекивано Немци су заузели четврто место... Незванично, ми смо били 38." - каже Младен.

Само такмичење је трајало два дана. Како сте провели остало време? Да ли сте ишли на неке екскурзије?

-Да, у Словенији смо боравили осам дана, тако да смо посетили Блед, Порторож, Постојну и Љубљану. Било је занимљиво. Имали смо водиче, а баш девојка која је нас предводила на екскурзијама није знала српски језик, тако да смо се сналазили, говорили енглески и српски, учили словеначки... Упознали смо много људи, а неки водичи су жалили што нису подили баш нашу скипу...

Било је интересантно и то да су нас истог дана, пре подне водили на море, па смо са плус 30.одмах отишли у обилазак Постојинске јаме. У пећини је свега осам степени, а ми у кратким панталонама!" - прича кроз смех. "Могли смо да изнајмимо јакне за три евра на улазу у пећину, али смо се смрзли и у возићу којим се силази до средине Постојинске јаме, па се после пешачи. Заиста је било незаборавно."

Због чега си одлучио да трећи разред упишеш у београдској Математичкој гимназији?

-Било ми је лепо у Ваљевској гимназији. Такмичио сам се и остваривао добре резултате, али београдској Математичкој гимназији привукао ме већи број додатних часова, предавања држе професори са ПМФ-а. Посебно је занимљиво то што нам млади, амбициозни математичари, која су се такмичили претходних година на Олимпијади, држе часове.

Такође, имамо додатне часове из физике, програмирања... Баш су ми то омиљени предмети.

Нас такмичаре без проблема ослобађају редовне

Младен са олимпијском бронзом

наставе пред већа такмичења. Рецимо, последњих месеци ипо уопште нисам похађао наставу".

Већ у децембру Младена очекује такмичење Дунавски куп. Потом, нада се пласману на "Балканијаду", крајем априла идуће године на Родосу, као и поновном такмичењу на Математичкој олимпијади, јула 2007. у Вијетнаму. У међувремену пошто је скоро годину дана био одвојен од породице и родног града, претходно Младен Радојевић претходно жели да се одмори код куће и да види "старе" другове из Гимназије и школе "Андре Савчић".

Снежана Јаковљевић Крупић

"Мајсторство српских ђака"

ВАЉЕВЦИ У ПФАФЕНХОФЕНУ

Осмо лето заредом двадесетак ваљевских средњошколца, ученика Техничке школе са професорком Душицом Рајсман, иначе председницом Друштва пријатељства грађана Ваљева и Пфафенхофена, боравило је десет дана у домовима пријатеља у Немачкој и много тога видело и научило.

Истовремено, најбољи млади музичари: Ана Марија Бановић (флаута), Владимир Ивановић (кларинет), Марија Миловановић и Бојан Марјановић (клавир) наступили су 25. јула на Европским данима културе у овом пријатељском граду у Баварској.

Њихов концерт, као и наступ тамбурашке групе "Босми", 29. јула, у завршници Фестивала, више него похвално забележиле су и локалне новине (факсимил лево) оценивши их правим музичким мајсторима.

РТГ

ТЕШНАРСКИ
ГЛАСОГОН

ПРОГРАМ

ПЕТАК 11.08. 2006.

- 20.00. **ТРИ ДЕСАНКЕ МАКСИМОВИЋ**
Отварање сајма књига
- 21.00. **ГАЛЕРИЈА НАРОДНОГ МУЗЕЈА**
Изложба слика "Вера Павладољска"
Аутор Драган Стојков
Изложбу отвара академик Динко Давидов
Гост-вечери Матија Вејковић

gorenje

СУБОТА 12.08. 2006.

- 17.00. **ВОЈВОДИН САЛОН ХОТЕЛА "ГРАНД"**
Додела признања
"Менаџер Југоисточне Европе"
власнику предузећа "ШЉИВАКОВИЋ"
Организатор - Регионална привредна комора
- 20.00. **ТРЕМ НАРОДНОГ МУЗЕЈА**
Инсталација Милеце Вергот
- 21.00. **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
20е ТЕШЊАРСКЕ ВЕЧЕРИ отвара
Радован Бели Марковић, књижевник
- ЦЕЗ ОРКЕСТАР РТС**
Посвећено Реју Чарлсу
Диргент Иван Маић
Гост Урош Перкић
- 23.00. **МАЛА СЦЕНА**
КОНЦЕРТ
ДРАГАНЕ ЈУГОВИЋ ДЕЛ МОНАКО
Драгана Југовић дел Монако, мецосопран
Срђан Јараковић, клавир

INOS BALKAN

GP JAVLANICA
VALJEVO

**Raiffeisen
BANK**

ВАЉЕВО ПУТ

Ваљевско

КОМПАНИЈА
ДУПЈУ

vega
ВАЉЕВО

НЕДЕЉА 13.08. 2006.

- 13.00. **САЛА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ**
Сусрет привредника Сомбора и Ваљева
Организатор Регионална привредна
комора Ваљево
- 18.00. **КОЛУВАРСКИ КЕЈ**
Туристичка понуда и све најбоље
што сомборске чарде праве
- 20.00. **КЛУБ ВАЉЕВСКЕ ГИМНАЗИЈЕ**
Изложба графика Александра Андрића
Уз изложбу Владимир Андрић,
првак Београдске опере
и млади глумачки таленти
- 21.00. **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
СОМБОР, град у гостима
Добродошлица домаћина,
др Јована Томића, градоначелника Ваљева
Поздравна реч градоначелника Сомбора,
др Јована Славоковића
КУД "РАВАНГРАД"
ТАМБУРАШИ И ГАЈДАШИ, КАД БИ БИЛИ
И ЧИЛАШИ...
- 23.00. **МАЛА СЦЕНА**
ПП "МАЛА СЦЕНА"
Душан Ковачевић
КЛАУСТРОФОБИЧНА КОМЕДИЈА
Режија Мирослав Трифуновић

 ProCredit Bank

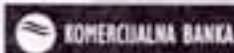
ПОНЕДЕЉАК 14.08. 2006.

- 19.00. **МУСЕЛИМОВ КОНАК**
Мултимедијална монографија
академика Петра Влаховића
**СРБИЈА - ЗЕМЉА, НАРОД,
ЖИВОТ И ОБИЧАЈИ**
- 20.00. **ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ УМЕТНИЧКИ
СТУДИО**
Изложба грчке сликарке Еве Мелс
- 21.00. **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
"Цигани љубљат песник..."
ЛУИС БЕНД
Гости-вечери: Ромско КУД "РЕГИНА"
- 23.00. **МАЛА СЦЕНА**
Музичко - поетски кабаре
"ДА, ТО СУ БИЛИ ДАНИ!"
Небојша Дулалић, Борис Пинговић
и Нина Тосић

ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

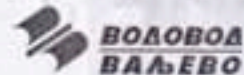
УТОРАК 15.08. 2006.

- 20.00 **ТРЕМ НАРОДНОГ МУЗЕЈА**
Вече археолошког филма
- 21.00 **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
РОК 70их - LA BAND
- 23.00 **МАЛА СЦЕНА**
ПУЛС ТЕАТАР, Лазаревац
Вилем Шекспир
САН ЛЕТЊЕ НОЋИ
Адаптација и режија Зоран Лозанић

ПЕТАК 18.08. 2006.

- 20.00 **ГАЛЕРИЈА НАРОДНОГ МУЗЕЈА**
Из сталне поставке Градског музеја Сомбора
СРПСКЕ ИКОНЕ НА СТАКЛУ
Изложбу отвара Бранимир Машуловић,
директор Градског музеја из Сомбора
Представљање историјене књиге
Душана Шкорића
- 22.00 **ЛЕТЊА СЦЕНА**
Концерт рок групе
АТОМСКО СКЛОНИШТЕ
- 24.00 **МАЛА СЦЕНА**
Поноћни - видео концерт

СРЕДА 16.08. 2006.

- 18.00 **ТРГ ВОЈВОДЕ МИШЊА**
НАШИ СНОВИ
Продајна изложба радова деце
са посебним потребама
- 18.00 **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
ДЕЧЈЕ ПРЕДВЕЧЕРЈЕ
Маскенбал, изложба маски и шешира...
Дела из градских вртића
- 20.00 **МУСЕЛИМОВ КОНАК**
ИЗЛОЖБА СОМБОРСКОГ ИЗДАВАШТВА
СОМБОРСКИ КЊИЖЕВНИЦИ
Саша Радојичић и Зоран Мандић
Водитељ Остоја Продановић
- 21.00 **МАЛА СЦЕНА**
ЦЕНТАР ЗА МОДЕРНУ ЕДУКАЦИЈУ
Драгутин Добричанин
КУЦКАВА БАЈКА
Режија и адаптација Ангелина Лукић

СУБОТА 19.08. 2006.

- 19.24 **ВАЉЕВСКО ВЕЧЕ МУЗЕЈА И ГАЛЕРИЈА**
- 21.00 **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
Хорови:
ЮВЕНТУС САНТАТ, Сомбор
ХАЦИ РУВИМ, Ваљево
- 23.00 **МАЛА СЦЕНА**
БИЉА И БИСТРИК, етно звучи

vujic
voda

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ

У ЕКО - ЕТНО центру, испред клуба Гљиварског друштва и Друштва за проучавање локалног биља, сваке вечери организује се одговарајући програм:

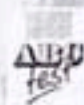
Радио време Модерне галерије, Муселимовог конака, галерије Народог музеја, Галерије 34 у Тешњуру, Интернационалног уметничког студија ТРНАВАЦ биће прилагођено очекиваној већој заинтересованости публике.

Током Фестивала биће организоване изложбе меда и челичарских производа, изложбе ручних радова Удружења мултиплексера из Колубарског округа и Друштва за церебралну парализу...

На почетку Тешњарских вечери и последњег дана издаће ће два броја ТЕШЊАРСКОГ ГЛАСОНОШЕ.

ЧЕТВРТАК 17.08. 2006.

- 20.00 **ДВОРИШТЕ ГРАДСКЕ БИБЛИОТЕКЕ**
Вече ваљевских песника и шпанске музике
- 21.00 **ЛЕТЊА ПОЗОРНИЦА**
Ревија венчањца
ФОЛКЛОРНИ АНСАМБЛ
"АБРАШЕВИЋ" Ваљево
Колективно венчање
- 23.00 **МАЛА СЦЕНА**
Народно позориште Сомбор
Тенеси Вилијамс
СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА
Режија: Радоје Чупић

МОНД КОМЕРЦ,
КЛАНИЦА ДИВЦИ,
МЕСАРА МАТИЈЕВИЋ...

ШИНТЕР

Мало северније од 44. паралеле јулска ноћ препуна зри-каваца и неизвесности. Врапци у крошњама липа оних низ Колубару што шуме. Осећам како се Земљина кугла лагано окреће, а ја канда помало заостајем. Мирис липа са Колубаром отиче према Београду. Плава ноћ. Чини се нико од песника србских скоро се обесио није. Ил можда под крошњама овим расчережити фризерницу једру, или сестричку неку медицинску. Давна ноћ, згодна ва-ла за све.

Шта ли ноћас Радован?

Шта ли Ратко, болан?

За овакових ноћи човек у Ваљеву Бијелом усамљеност велику осетити може, али и загути недовољно артикули-сани звук, нешто између урлика и лавези побеснеле па-ричади. Како се приближава озго, од Јадар-кафана, откуд и Колубара тече.

Страх од паса дугалица почиње да нагрizza плавичасту ноћ. У тренутку видим како се Градоначалник знојап прер-пше у свом кревету. Жена са демодје фризуром гледа ТВ. Реприза португалске серије. Ручак од јуче. Антонио се бу-са у прса, а лепа Марисол у гардероби са бувљака - иштуца. Зрикавци са периферије терају по свом, док се човор паса дугалица опасно приближава. Антонио и Марисол чупају косу. Жена плаче. Градоначалника облица зној. Чука убр-зана. Све брже чука. Велика кучиња кроза сан витла. На-дрилекар Дрматовић из ваљевске болнице "Др Драгиша Будлин" у приправности чека. Лавез се појачава. Боже, само да не уједе жену кад сутра на пијаци пође. Јебига, не-ма везе. Досад ујело тек десетак комада. Све оне што су погрешно гласали. Ко их ј... Само жену ујутру кад на пи-јаци. Антонио кошуљу цепа, Марисол цепа гаће. Кучиња се приближава. Режи. Шклоцају балаве валице. Хало, кардиологија! Дрматовић на опрези. Жена оће рикне. На ТВ Португалоси изгибоше. Спавају се ко јетрве. Искеже-ни. Инфаркт! Аритмија шклоца. Хладан цури. Лавез. Жена. Зној. Головокружење...

Наједном, као у доброј причи, из најудаљенијих углова кошмарног сна, тамо где најгушћа јата знездана плоче, одонуд, као доказ потенцијалног лудила, једва чујно допи-ре звук раштимоване тамбуре са две жице и лудачки смех. Градоначалник у мокрим чаршавима тешко дише, жена сломљена једна, Антонио не разуме у којој је ситуацији, а Марисол бледа у лицу после побачаја - гледа у патос и ћу-ти.

Тога тренутка, са дугачком мотком и жицом, сајлом за хватање паса, у Градоначалников сан тријумфално улази легендарни ваљевски шинтер за сва времена - Јардан. Harry End.

Како који Јардан? Зар се не сећате, Уважени читаоче. Па, онај што га пола Ваљева већ дуго погледа, Онај Тош-ришч што је од овог нашег сто пута бољи шинтер, а и ка-иштаутор. Знао је две лепе песме: *Тера баба Бика, преко Ја-лолика и Либа либа до*. Овај - једну те вету. Следећи пут за Јардана гласам. Ех, како би тај сјебо знање овој фамозној Удрузи за заштиту паса дугалица. Не би од ња ни перушка да титра на ветру остала. Овако - мрка капа, зла прилика. Сећам се, док је Јардан регулиско - било је регулисано људки. **1**

Летње јутро. Жена се спрема за пијаци. Градоначалник педи мокре пешкире у лавор. Надрилекар Дрматовић за-вршава смену. Пен дугалице се притајили. Све је у реду. All right.

Него, ако ћемо поштеники ни ови љубимци нису ништа бољи. Чак пита више напротив. Свака дукеда по једног Ср-бала ка спсца за собом вода. Нужду врши по Ваљеву Би-јелом, све наочиглед Мурије ваљевске и тужиоца Јавног. Ретко који дукац газду на повоцу држи. И корпу му на њушку набија. Јебо закон који се не криш. Ако може љубимац - може и дугалица. Градац и Пешина темељно и стручно засрани и зашншани. Сад је ред на центар.

Препоручујем да се крене од Суда и Библиотеке, па нави-же. Мислим са тим зашншанањем. Пред Општинском, пого-тову кад су свадбе и сл., највећа да буде кучиња. Па да ује-де младу. Или баш онда кад Парламенат градски заседне, или кад жена на пијаци. Може и за Тешњарске Вечери го-сте из Сомбора да изуједа, или кад неки из Владе баја до-ђе. Најволео бих, брате, Министра неког да уједе, не пи-там пошто. Нпр.: Јочића кад дође да вата Младића по ваљевским брдима. Или Дулић Марковић за дуге. Али не-ће Ђаво да улеси. Не да она Удруга за заштиту... Него са-мо Цигане, Жиранге, Пензионере, Нишче духом, Канезе, Просветаре, насрће и на Селака када у вароши извечери заостане. Строго сиротињу гризе; све оно што на кредити-ма као на плућима вештачком издише.

Нема нама Марка. Нема Радована. Нема Ратка, а најпосле - ни Јардана нема.

Бог и душа, оће брзо за Јарданом закукати Србани! И Ваљеву Бијело.

Љубомир Михаиловић

1 Узгред, за опорнак ваљевске привреле препоручује се да пређе на кување кучића за салу и развој козметичарско инду-стрије. Пауе месо за Кинезе гасстарбарјере, ал само за оне што је-ду кучиће. За ове друге: скаканице!

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОНОША

Издавач
СО ВАЉЕВО

Припрема
Редакција Радио Ваљева

Уредници
Љиљана Кедровић
Мија Стојковић

Компјутерска припрема
Жељко Матић

Штампа
"Еуропринт", Ваљеву

ИЗЛАЗИ У ДАНЕ ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ